

KORONA

Hašim otišov na gurbet,
daljeko vo Germanija.
Rukmana kniga pišuje
Hašimu gljedaniku:
- Hašime, moj gljedaniku,
šuma se so ljis sastajla,
trava so sveće se sastaji,
a ja mladaRukmana,
nemam so kogo da se sastajim,
da pozborim i da se rašetam
niz Bara, niz Prekoreka.
- Rukmano, mua gljedanice,
ja ti som boljen, vek boljen,
ti ležim vo pusta astana.¹
Ljegnat som ja vo postelja
me fativ težok astalak,
astalak teška korona.
Cevden se moljim Sajbiji
da živ ostanem i ozdravem.
Ako ti ja ozdravem
će vljezem vo jeno teare²,
će ljetnem preko morina,
i preko mlogo planine,
i će stignem vo naš memlječet,
vo naša Gora pristala.
I mije će se zememe,
će zakoljeme kurban
jen za tebe, jeden za mene

---

¹Bolnica

²Avion

da se zafaljime Sajbiji
šo sme žive ostanalje,
od taja crna korona.
-Korono, pusta d' ostaneš
mlogo si pustoš naprajla,
mlogo si ljudi v' grop onesla,
mlogo si kuće zatvorila,
mlogo si majke v' crno zavila,
mlogo si deca jetim ostajla,
a toja šo te naprajiv
nikoga hair da ne viđi,
koljeno da mu se ugasne.

Kruševo, 25.05.2021.

Autor: *Abdulgani Abidini* (1942)